

Bouwhistorische verkenning
met waardenstelling
en aanbevelingen

Vlaamse Schuur
Loonse Molenstraat 10 Loon op Zand

Vlaamse schuur Loonse Molenstraat 10 Loon op Zand

Schuur met Vlaamse schuurgebint, nu in gebruik als veldschuur en stal.

Colofon:

Redactie: Jos Bertens

Teksten: Jos Bertens en Pedro Schamp

Fotografie: Pedro Schamp

Tekenwerk: Pedro Schamp

Veldwerk: Jos Bertens en Pedro Schamp

Copyright: Schamp Bouwkundig Advies en dhr. van Pinxteren

Inhoud

Inhoud:

Voorwoord	blz. 4
Objectgegevens	blz. 5
Vlaamse schuur Loonse Molenstraat 10 Loon op Zand	blz. 6
Typologie Vlaamse schuur	blz. 10
Vlaamse schuren in Udenhout	blz. 12
Schuur Loonse Molenstraat 10	blz. 13
Het gebint	blz. 18
Waardering	blz. 21
Gewenste nieuwe situatie / toekomstvisie	blz. 30
Conclusie	blz. 35

Voorwoord

In de huidige tijd is het bezitten van een Vlaamse schuur een beetje een hype aan het worden. Je ziet tegenwoordig te pas en te onpas Vlaamse schuren of bouwsels die hier voor door moeten gaan in het landschap verschijnen, veelal op plekken waar deze nooit gestaan kunnen hebben.

In de zomer van 2015 mailde Bert van Pinxteren foto's door van een oude houtconstructie in een te renoveren schuur. Naar aanleiding van deze foto's heb ik Bert direct terug gebeld. Bert vertelde me dat hij een veldschuur heeft, die hij gedeeltelijk gaat vernieuwen. Het moet dan een veldschuur worden met stalen spanten, waarbij de veldschuur wordt voorzien van dakpannen en gepotdekselde houten bekleding op de bestaande gevels. Of ik nog iemand wist die iets met de oude balken zou kunnen doen. En passant melde Bert dat hij liever een Vlaamse schuur had gebouwd, maar dat hij met de betrokken partijen niet verder kwam dan de gepotdekselde veldschuur.

Ik verraste hem zeer toen ik zei dat hij al een Vlaamse schuur heeft....

We maakten een afspraak om te komen kijken, ik legde hem de gebintconstructie van een Vlaamse schuur uit, en vergeleek dit met het gebint in zijn eigen schuur.

Hij raakte meteen enthousiast om een Vlaamse schuur terug te bouwen met behoud van het huidige gebint.

Pedro Schamp, die een adviesbureau heeft op het gebied van restauratie en herbestemming van historische boerderijen en historische bijgebouwen, heeft het gebouw opgemeten, plattegronden en doorsneden gemaakt en de waardestellingen uitgetekend. Bovendien heeft hij alle waardevolle bouwkundige details gefotografeerd.

Jos Bertens, die als Brabantse boerderijdeskundige betrokken is bij Stichting de Brabantse Boerderij, en in Udenhout is opgegroeid, heeft de ontwikkeling van de Vlaamse schuur in Brabant beschreven en het geheel in de juiste historische context geplaatst. Daartoe heeft hij de boerderijvorm in combinatie met de Vlaamse schuur beschreven en tevens de waardestelling mede bepaald.

De eigenaar, dhr. van Pinxteren, heeft nog de nodige aanvullende informatie verschaft. Zijn grootste verdienste is echter dat hij enthousiast is geraakt om deze historische Vlaamse schuur weer in oude luister te herstellen.

De Rips, 13 januari 2015

Pedro Schamp

Objectgegevens

Eigenaar: dhr. en mw. Van Pinxteren

Adres: Loonse Molenstraat 10

Postcode en plaats: 5175 PT Loon op Zand

Kadastraal nummer: 5070

Sectie: E

Kadastrale gemeente: Loon op Zand

Eigendom: dhr. en mw. Van Pinxteren

Vlaamse schuur Loonse Molenstraat 10 Loon op Zand

De Loonse Molenstraat is een hoge zandrug met aan de oostzijde laaggelegen weilanden die grenzen aan broekbossen. Aan de westzijde bevinden zich akkergronden.

De naam van de straat is ontleend aan de bergkorenmolen die een honderd meter verderop in de straat staat. Aan de Loonse Molenstraat bevinden zich meerdere oude boerderijen. De straat vormt de verbinding tussen de dorpen Udenhout en Loon op Zand. Boerderij Loonse Molenstraat behoorde tot een tiental jaren geleden tot de gemeente Udenhout. Thans behoort de boerderij tot de gemeente Loon op Zand.

De Vlaamse schuur is een onderdeel van een boerenerf dat bestaat uit een boerderij met haaks daarop de Vlaamse schuur en aan de andere zijde, parallel aan de boerderij, een grote varkensschuur. Rondom de boerderij is een weilandje, een siertuin en een grote bestrate ruimte. Vanaf de achterzijde van de boerderij is een ruim uitzicht op de weilanden die grenzen aan broekbossen.

Op de kadasterkaart van 1832 is de Vlaamse schuur nog niet aanwezig. Aan de noordzijde van de boerderij ligt, parallel hier aan, een gebouw dat doet denken aan een dwarsdeelschuur. Aan de oostzijde, op ruime afstand van de boerderij, ligt een klein gebouwtje dat het karakter heeft van een bakhuisje. Het woonhuisgedeelte van de boerderij springt nog niet in, waardoor we kunnen aannemen dat de boerderij nog een hallenhuis was.

Kadasterkaart van 1832, hierop met de pijl aangegeven de boerderij met evenwijdig hieraan een schuur, echter nog zonder de bewuste Vlaamse schuur.

Op de Topografische Militaire Kaart van 1850 is de Vlaamse schuur aanwezig. De Vlaamse schuur moet dus tussen 1832 en 1850 zijn gebouwd. Waarschijnlijk is deze kaart minder nauwkeurig, aangezien de lengte van de boerderij op deze kaart aanmerkelijk korter is dan op de kaart van 1832 en ook korter dan de huidige lengte. De bijgebouwen van 1832 zijn ofwel verdwenen ofwel opgenomen door de belendende erven. Dit is allemaal niet duidelijk.

Topografische Militaire Kaart van 1850, met hierop de boerderij en duidelijk haaks hierop en met de pijl aangegeven de Vlaamse schuur.

De Vlaamse schuur is, in haar huidige toestand, niet meer als zodanig herkenbaar omdat in de vroege jaren zestig van de vorige eeuw er een koestal tegenaan is gebouwd. Het schuurgedeelte is toen aan de beide korte gevels in de lengte uitgebreid. De gevel van de lange zijde tegenover de aangebouwde stal is toen verwijderd, waardoor het gehele gebint van buiten zichtbaar werd en het gebouw het karakter van een veldschuur kreeg.

De varkensstal zal uit dezelfde tijd dateren als de koestal. Het is een stal van ongeveer 20 meter lang en is geheel opgebouwd uit grote bimsblokken. Het flauw aflopende dak is belegd met golfplaten. De schuur wordt thans gebruikt als garage en opslagruimte.

De boerderij heeft de karakteristieke vorm van boerderijen in de omgeving van Tilburg. Bij deze boerderijen ziet men vaak dat bij het woongedeelte de lange gevel een stukje naar binnen is geplaatst teneinde ruimte te geven voor een hogere buitengevel. Op deze wijze verkreeg men voldoende hoogte voor het aanbrengen van een voordeur met bovenlicht en moderne woonhuisvensters. Deze verandering zal ergens in het laatste kwart van de 19-e eeuw hebben plaatsgevonden.

Opvallend bij deze boerderij is de grote stalruimte met bij de eindgevel een overstek. Ook deze kwam in Udenhout en omgeving veelvuldig voor. Onder deze overstek kon men het hooi naar de hooizolder opsteken zonder last te hebben van een eventuele regenbui.

Op een foto uit de jaren 50/60 van de vorige eeuw is de oorspronkelijke boerderij nog zichtbaar. De boerderij heeft aan de straatzijde alleen een woonhuisvenster in de korte gevel. De gevel is helemaal met klimop bedekt. Bovenaan is een bolkozijn bestaande uit een zolderraam en een luik. De lange gevel staat haaks op de straat en heeft een voordeur met aan weerskanten een zesruits schuifraam. De stal heeft reeds betonnen stalramen. De nieuwe varkensstal met voedersilo is al aan de andere zijde aanwezig.

In de jaren 80/90 is de boerderij totaal verbouwd. Alle buitengevels zijn toen vernieuwd met waarschijnlijk dezelfde stenen. De huidige stenen hebben een rode kleur en een ijsselsteen formaat. De boerderij is “in stijl” verbouwd, waarbij de oorspronkelijke bouwmassa min of meer dezelfde is gebleven.

Foto links: kopgevel van de boerderij met het bolkozijn, duidelijk is te zien dat ter plaatse van het voorhuis de lange gevel naar binnen is geplaatst om meer hoogte in deze gevel te creëren.

Foto rechts: aanzicht van de boerderij voor de gevelvervanging.

In het interieur van het woongedeelte is niets meer van de oude constructie en indeling bewaard gebleven. In de woonkamer is een rustiek stukje balkconstructie aangebracht, waarschijnlijk met gebruikmaking van afkomende delen van het gesloopte gebint. Op de zolder zijn nog enkele eiken kapspanten op de oorspronkelijke plaats aanwezig. Deze steunden voorheen op de twee gebinten die in het woongedeelte stonden. Thans rusten ze op later aangebrachte (ijzeren?) balken die van muur tot muur lopen.

Van het vroegere bedrijfsgedeelte is een deel bij de huidige woonruimte getrokken. Het bovenste deel van vier gebinten van de stal zijn behouden gebleven. Zij zijn op de zolderverdieping helemaal zichtbaar, compleet met gebintplaat, windveren en kapspanten. Telmerken waren op deze delen niet aanwezig. Deze zullen, in de jaren tachtig/negentig, samen met de onderste delen van de gebinstijlen en de korbelen zijn verdwenen. In de vroegere stalruimte zijn nog enkele liggers behouden gebleven. Zij zijn ingemetseld in tussenmuren of anderszins aan het zicht onttrokken.

Foto links: huidige voorhuis van de boerderij

Foto rechts: aanzicht van de huidige boerderij met rechts in beeld de velschuur met het Vlaamse schuur gebint.

Foto's van de gebint en kapconstructie van de huidige boerderij.

Boerderijen in Udenhout en omgeving waren vrij welvarend. Dit kan men aflezen aan de grootte van de stalruimte (vier gebinten) en aan de aanwezigheid van een Vlaamse schuur. Bij veel boerderijen in Udenhout en omgeving bleef de ontwikkeling tot langgevelboerderij beperkt tot het woonstalhuis. De schuur bleef een apart gebouw, die meestal haaks op de lengterichting van de boerderij stond. Veel boerenerven bestonden uit woonstalhuis met haaks daarop een Vlaamse schuur en parallel aan de boerderij een karschop, Dit laatste was een verkleinde vorm van een dwarsdeelschuur.

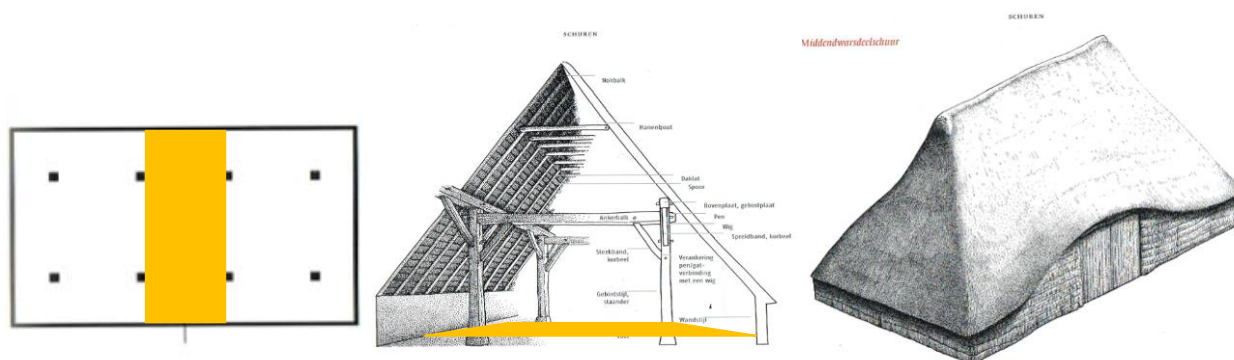
Typologie: Vlaamse schuur

Dwarsdeelschuur en langsdeelschuur

In de Meierij van Den Bosch komen twee typen schuren voor: de dwarsdeelschuur en de langsdeelschuur. Deze laatste wordt ook wel Vlaamse schuur genoemd.

Het verschil tussen de twee schuurtypen is gelegen in, de naam zegt het al, de positie van de deel. De deel is het gedeelte van de schuur waar de kar naar binnen rijdt, het gedeelte waar ook gedorst wordt. De deel heeft (had) een vloer van aangestampte leem. Bij een dwarsdeelschuur ligt de deel haaks op de lengterichting van het gebouw. Hij loopt dus in de breedterichting. De grote deeldeuren bevinden zich dan ook in de lange gevel. Bij een langsdeelschuur ligt de deel in de lengterichting van het gebouw. Hier bevinden zich de grote deeldeuren in de korte gevel van de schuur.

Een tweede verschil is de constructie van het gebint. Een dwarsdeelschuur heeft een ankerbalkgebint. Dit is het gebint dat normaal in een boerderij in de Meierij voorkomt. Een ankerbalkgebint bestaat uit twee rijen stijlen, die twee aan twee door een horizontale balk (ligger) met elkaar verbonden zijn. Deze ligger heeft aan weerszijden een pen die door een gat in de stijl (staander) steekt en door wiggen er mee verankerd wordt. In de lengterichting worden de rijen stijlen verbonden door aan elkaar gekoppelde liggende balken die samen de gebintplaat vormen. Met schoren (korbelen) tussen staander en ligger en windverbanden tussen de staanders en de gebintplaat wordt de hele constructie verstevigd. Een ankerbalkgebint is nagenoeg symmetrisch.

Het principe van een dwarsdeelschuur: plattegrond, impressie constructie en een voorbeeld van een buitenaanzicht met in geel aangegeven de situering van de deel (bron: Erfgoed in de Meierij, Stichting de Brabantse Boerderij)

Geheel anders is het gebint van een Vlaamse schuur. Hier is sprake van een combinatie van een ankerbalkgebint en een dekbalkgebint. Ook hier heeft men twee rijen stijlen. Ook deze stijlen zijn twee aan twee middels een ligger met elkaar verbonden. Aan de taszijde vindt dit plaats door middel van een ankerbalkconstructie, terwijl dit aan de deelzijde met een dekbalkconstructie gebeurt. Bij een dekbalkconstructie steekt de ligger niet met een pen door een gat in de staander maar ligt bovenop de staander en is met de pen van de staander er mee verbonden. De ligger moet er bovenop liggen omdat hij nog zo'n anderhalve meter moet doorlopen. Dit om een gedeelte van de deel te overbruggen. Het gebint van een Vlaamse schuur is derhalve asymmetrisch.

Het principe van een Vlaamseschuur: plattegrond, impressie constructie en een voorbeeld van de buitenkant, met in geel aangegeven de situering van de deel. (bron: Erfgoed in de Meierij, Stichting de Brabantse Boerderij)

Vlaamse schuur

De naam Vlaamse schuur is afkomstig van de grote abdijschuren die vanaf de Middeleeuwen in Vlaanderen voorkomen. Deze schuren hebben een langsdeel, waarbij de grote deeldeuren zich aan de zijkant van het gebouw bevinden. De schuren hebben in de beide korte gevels een dubbele deeldeur teneinde de geledigde hoogkar aan de andere zijde de schuur uit te kunnen rijden. Dit was handig omdat men de oogst in korte tijd moest binnen halen en men derhalve met meerdere paarden en karren tegelijk kon lossen.

Los staande Vlaamse schuren kwamen vooral voor bij de meer welvarende boerderijen. Men ziet ze vooral in de Baronie van Breda, de streek rondom Tilburg en ten noorden ervan en in het Land van Cuijk. Daarnaast komen Vlaamse schuren verspreid in de Meierij voor, vooral bij de rijke boerderijen.

De boerderijen in het centrum van de Meierij hebben meestal een dwarsdeelschuur. Bij heel veel boerderijen zijn schuur en woonstalhuis geïntegreerd in één gebouw, wat leidde tot het ontstaan van de bekende Brabantse langgevelboerderij. Deze komt in zijn zuiverste vorm vooral voor in de Kempen en de Peelregio. De langgevelboerderij is eigenlijk de integratie van een woonstalhuis en een dwarsdeelschuur. De langgevelboerderij komt, hetzij in zuivere vorm of als overgangstype in heel Brabant voor.

Daarnaast komt ook de Vlaamse schuur in een geïntegreerde vorm met het woonstalhuis voor. Dit type boerderij ziet men vooral ten westen van Tilburg in de streek Alphen-Riel, Dongen en Oosterhout. De Vlaamse schuur is er haaks op de lengterichting van de boerderij aan vastgebouwd. Het geheel heeft aldus een L-vorm.

In de westelijke Langstraat en in delen van het Land van Heusden en Altena is de Vlaamse schuur geïntegreerd met het woonhuis. De Vlaamse schuur biedt hier niet alleen ruimte voor oogstopslag maar ook voor de stalling van de veestapel. De tasruimte bevindt zich pal achter het woonhuis en de veestalling is tegen de eindgevel of lange zijgevel van de schuur gesitueerd.

Vlaamse schuren in Udenhout

In Udenhout stond vroeger bij praktisch elke boerderij wel een schuur of schuurtje van het Vlaamse schuurtype. De meeste zullen waarschijnlijk dateren van omstreeks 1850 en later. De schuren bij Udenhoutse boerderijen hebben vaak hoge lange gevels, wat waarschijnlijk duidt op een late datering. Soms is de gevel aan de boerderijzijde hoog en bij de andere lange zijde laag. Een schuur met een hoge gevel aan de deelszijde moet echter een aangepast gebint hebben. De ligging die over de staander loopt, moet hier namelijk ver doorsteken.

Veel schuren hadden aan de zijde van het erf een hoekuitsparing met overstek. Hieronder kon men droog het paard in- en uitspannen. De hoekuitbouw werd gebruikt voor stalling van de kar of als varkenshok. Stalling van varkens kon ook plaatsvinden in de ruimte tussen de grondtas en de lange gevel tegenover de deel. In de lage gevel van de achterzijde bevonden zich dan mestdeurtjes.

Veel schuren zijn versteend, vaak aan de zijde van de straat of aan die van de boerderij. Schuren van het Vlaamse schuurmodel zijn in Udenhout tot in de 20-e eeuw gebouwd. Vanaf 1900 bouwde men meestal geheel in steen en werden de muren dragend voor de kapspanten. Sommige boerderijen hebben zelfs een stenen schuur met siermetselwerk in de gevel. In Udenhout gaf de aanwezigheid van een losstaande schuur de boerderij een zekere status.

De Vlaamse schuur bij Loonse Molenstraat 10 past geheel in de traditie van de Udenhoutse schuren. Omdat bij het gebint de overstekende liggers aan de deelszijde slechts een geringe lengte hebben, moet de schuur lage zijgevels hebben gehad met een schuin oplopend dak bij de deeldeuren. Ondanks een bouwtijd uit het midden van de 19-e eeuw moet dit de schuur een ietwat archaisch uiterlijk hebben gegeven. Ook de positionering ten opzichte van de boerderij past geheel in de Udenhoutse traditie. De schuur ligt haaks op de lengterichting van de boerderij en de achterzijde van de boerderij met de overstek ligt vlak naast de hoek met overstek van de schuur.

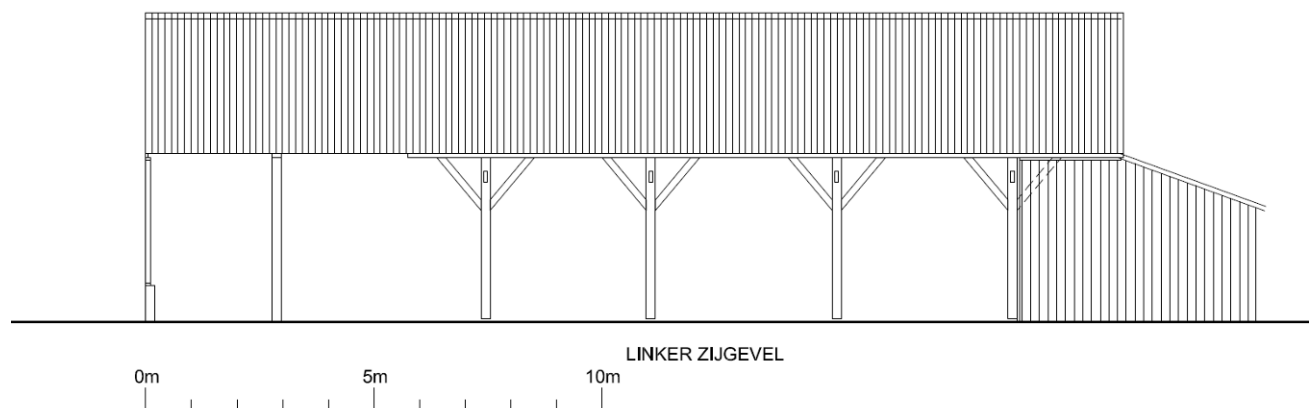
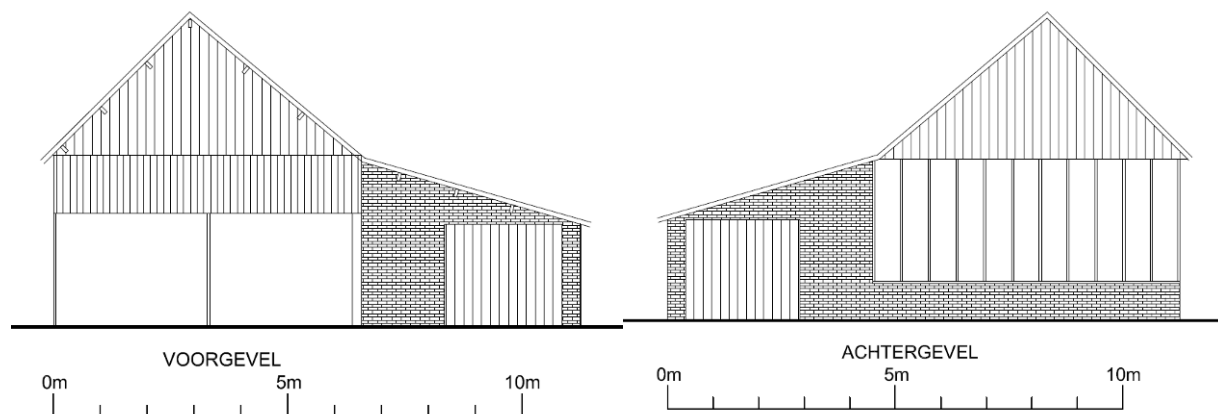
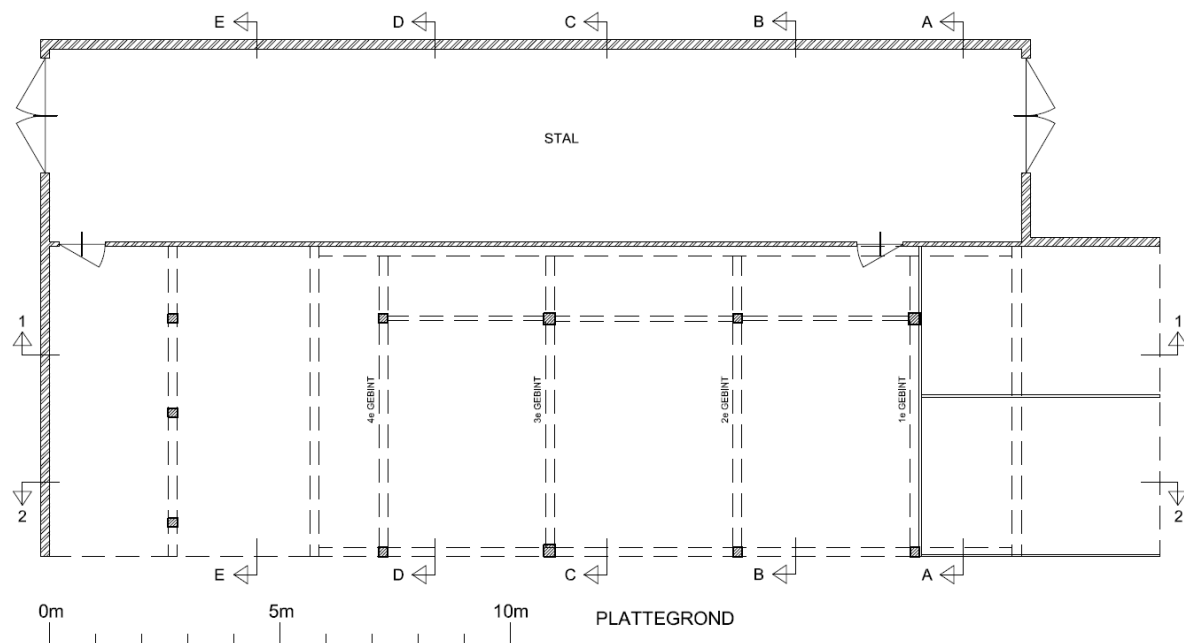
Foto links: voorbeeld van een Vlaamse schuur achter een boerderij in Udenhout (bron: Bert van Pinxteren)

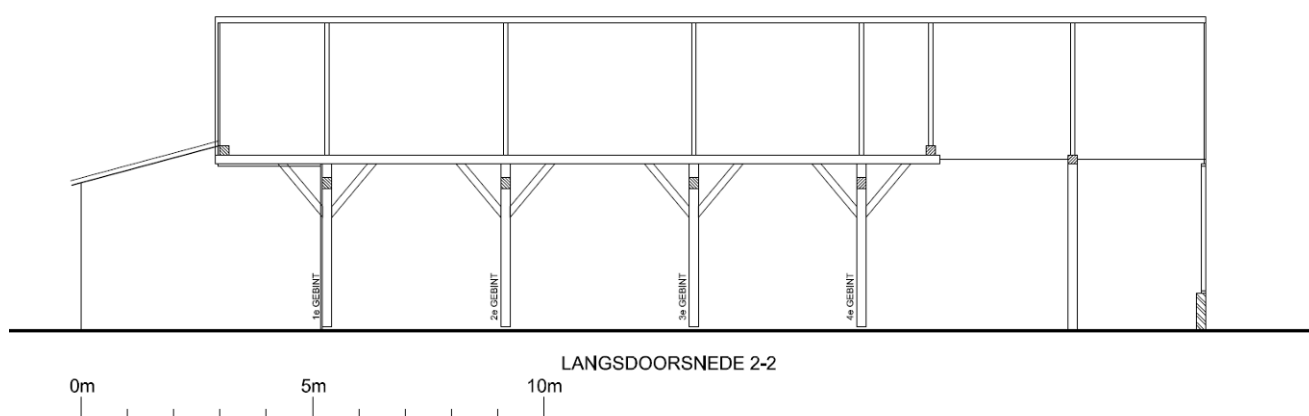
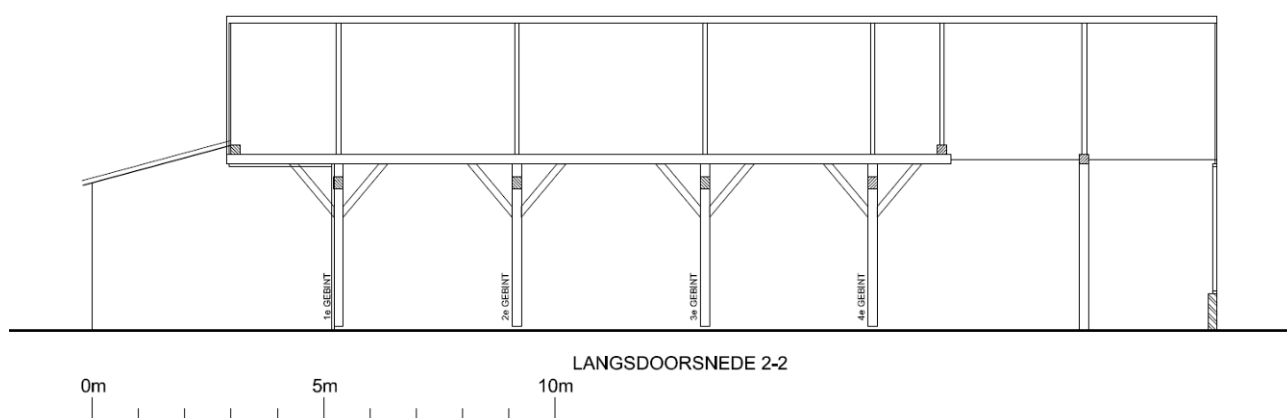
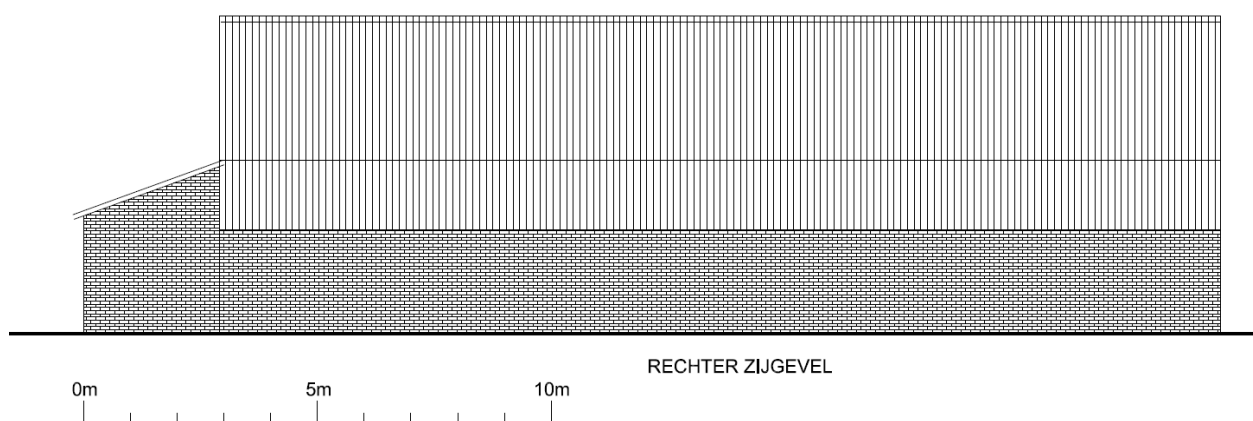

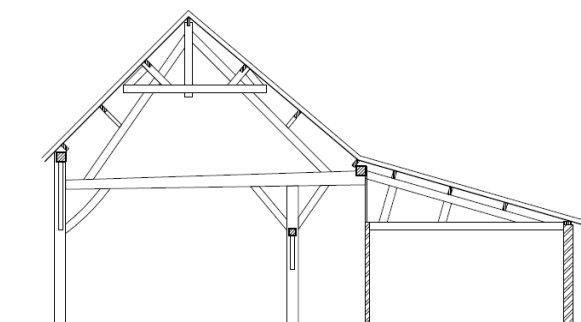
Foto rechts: Vlaamse schuur in Berkel Enschoot (bron: Behoud van bijgebouwen in "de Meijerij" deel 11, Natuurbouw)

Schuur Loonse Molenstraat 10

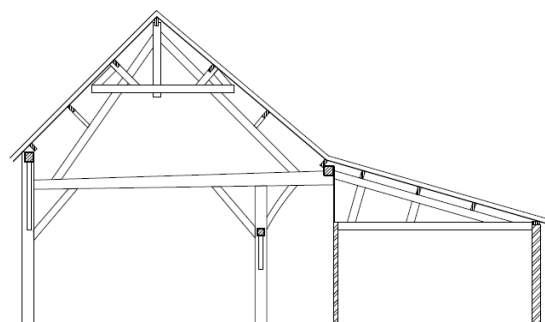
Van de oorspronkelijke schuur resteert enkel de gebintconstructie. Deze is nog nagenoeg compleet aanwezig. De oorspronkelijke vorm laat zich derhalve gemakkelijk reconstrueren.

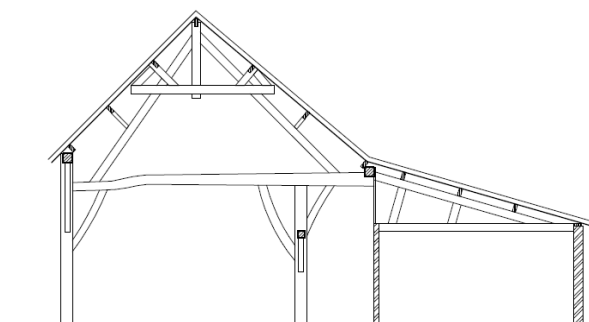

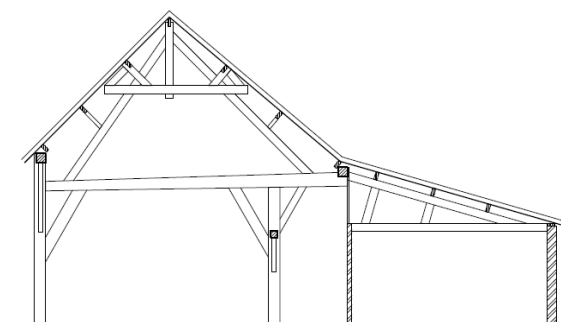
DWARSDOORSNEDE A-A (1e gebint)
0m 5m 10m

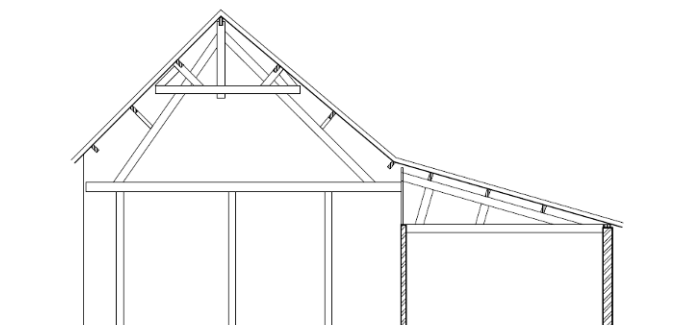
DWARSDOORSNEDE B-B (2e gebint)
0m 5m 10m

DWARSDOORSNEDE C-C (3e gebint)
0m 5m 10m

DWARSDOORSNEDE D-D (4e gebint)
0m 5m 10m

DWARSDOORSNEDE D-D
0m 5m 10m

Foto links: huidige veldschuur met de vier gebinten als hoofdconstructie, tevens te zien de achterste koppelbalk (rood)
Foto rechts: schuur gezien vanaf de andere zijde

Foto links: aanzicht van de schuur, in deze rapportage zijn de gebinten genummerd van rechts (1) naar links (4)
Foto rechts: inkijkje in de schuur

Foto links: gebintstijlen staan op de vloer zonder poer er onder; omgeving is iets opgehoogd?
Foto rechts: hierbij te zien de achterste koppelbalk (rood)

Foto links: de huidige recentere spanten en gordingconstructie van het huidige dak.
Foto rechts: vooraan is het recentere en provisorische gemaakte (5e) "gebint" met spant te zien, met in geel de gebintplaat en in rood de achterste koppelbalk.(voorheen het einde van de Vlaamse schuur)

Foto links: staander van het 3^e gebint met loze gaten: sporen van hergebruik.

Foto rechts: duidelijk is te zien aan de loze gaten dat deze staander ooit bij hergebruik in de huidige schuur verder naar binnen is geplaatst.

Foto links: de achterste koppelbalk (rood) die rust op de gebintplaat (geel) en diende ter ondersteuning van het voormalige dakschild.

Foto rechts: de voorste koppelbalk (rood) die rust op de gebintplaat (geel) en diende ter ondersteuning van het voormalige dakschild.

Foto links: dek/ankerbalk van het gebint dat doorsteekt door de stijl, en aan de achterzijde is verankerd met wiggen.

Foto rechts: koppeling in de gebintplaat (boven de deel, ter hoogte van het 3^e gebint).

Foto links: telmerke, drie gutsjes op stijl en windschoor.

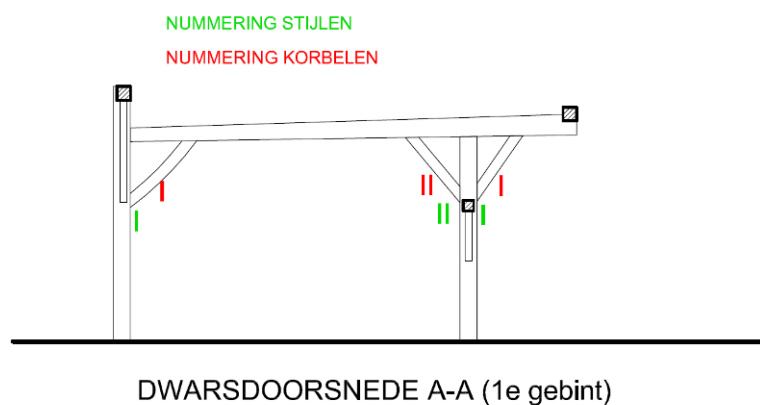
Foto rechts: telmerken, vier streepjes op stijl en korbeel.

Het gebint

De gebintconstructie bestaat uit vier gebinten, waarvan gebint 1 en 2 identiek zijn en geen sporen vertonen van hergebruik. Gebint 3 en 4 vertonen sporen dat ze al eerder in een Vlaamse schuur verwerkt zijn geweest. De telmerken sluiten niet zuiver aan bij die van de eerste twee gebinten en er zijn pengaten die duiden op een eerder gebruik. Het vierde gebint heeft bovendien een ligger, een staander en een korbeel van grenenhout. Dit grenenhout is bovendien mooi gekantrecht.

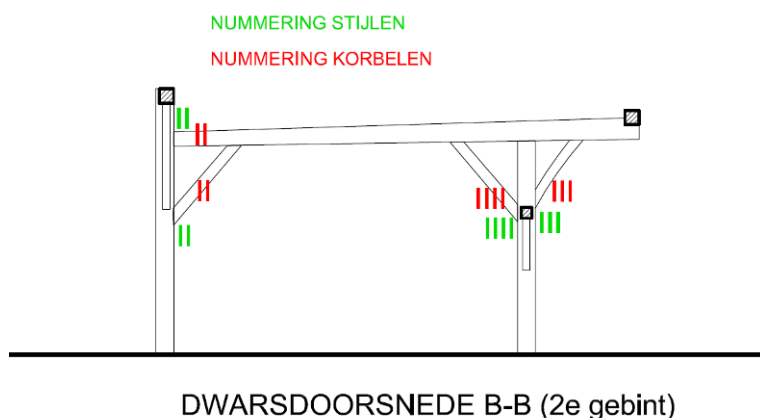
Gebint 1

Het eerste gebint is het gebint aan de zijde van de boerderij. Dit gebint heeft de telmerken 1 en 2. Aan de straatzijde zijn de telmerken aangebracht met de beitel in liggende streepjes. Aan de weilandzijde bestaan de telmerken uit met de guts aangebrachte halve maantjes. De telmerken bevinden zich op de stijlen, de korbelen, de schoor naar de horizontale koppelbalk en de windverband.

Gebint 2

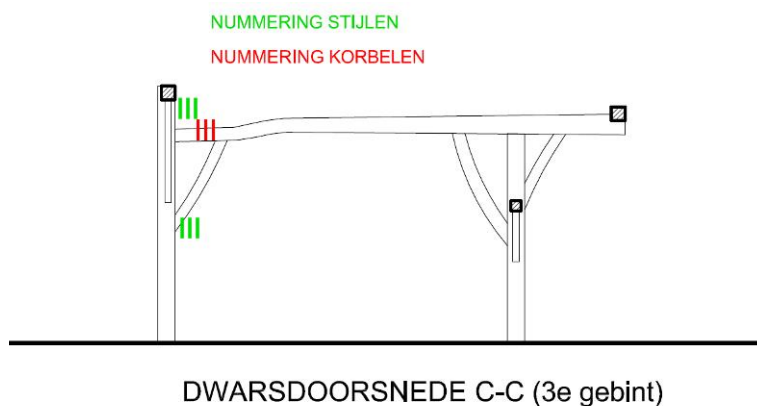
Het tweede gebint heeft de telmerken 3 en 4 in liggende streepjes (deelzijde) en het telmerk 2 in streepjes (weilandzijde).

Gebint 3

De ligger van dit gebint is hergebruikt. De pengaten van voormalig gebruik zijn zichtbaar. Ook de staander aan de deelszijde heeft een loos pengat boven de horizontale koppelbalk. Het pengat van de schoor naar de koppelbalk is groter dan de pen van de schoor. De stijl en schoor aan de deelszijde hebben geen telmerken.

De stijl aan de weilandzijde heeft vijf amandelvormige gutsjes op stijl en schoor en zes gutsjes op de andere zijde van de stijl en windverband naar gebintplaat. Deze stijl heeft ook drie brede met de beitel aangebrachte liggende streepjes aan de taszijde. Dit duidt op hergebruik.

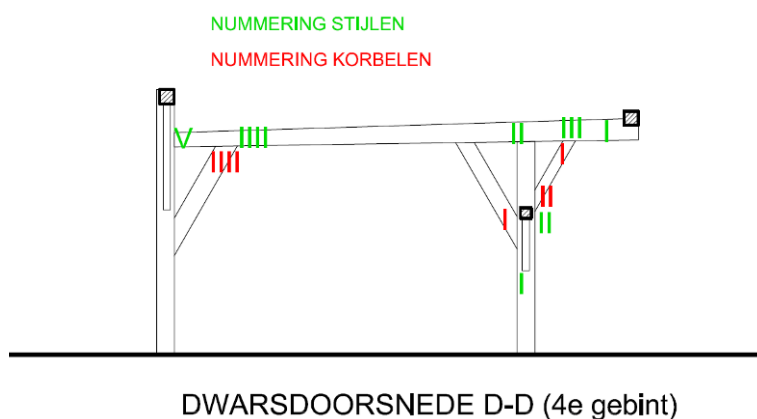
Gebint 4

Hier vertoont de ligger dezelfde sporen van hergebruik als de ligger van gebint 3. Beide liggers zijn ten opzichte van hun vorige gebruik een stukje opgeschoven richting de deel.

Delen van dit gebint zijn van grenen en lijken afkomstig te zijn van een schuur uit de omgeving Langstraat waar veel meer grenenhout werd gebruikt.

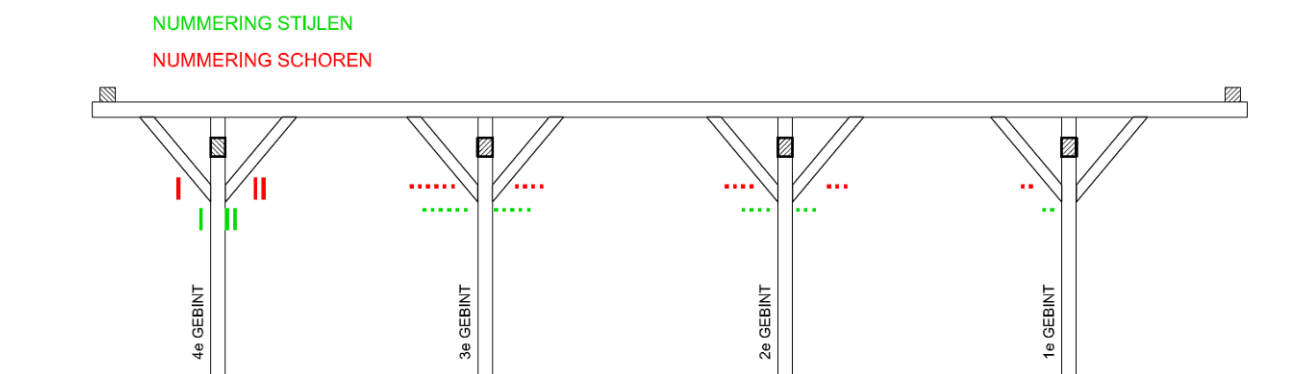
Dit gebint heeft diverse telmerken variërend van 1 tot en met 5, alle in liggende streepjes.

Dit duidt dus overduidelijk op hergebruik.

Gebintplaat

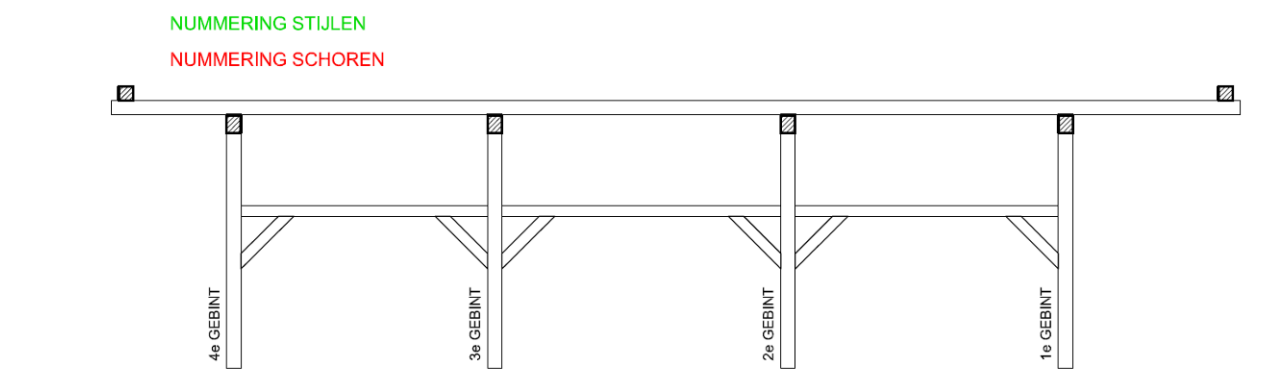
De gebintplaten lopen aan beide eindgevels een stukje voorbij de eerste en laatste staander. Aan de zijde van de boerderij bedraagt dit ongeveer 2 meter aan de andere zijde ongeveer 1.40 m. Dit zal te maken hebben met het feit dat aan de boerderijzijde de schuur een overstek had en men aan die kant dus meer ruimte nodig had. Aan iedere zijde zijn de gebintplaten verbonden door een horizontale verbindingsbalk.

BUITENAANZICHT

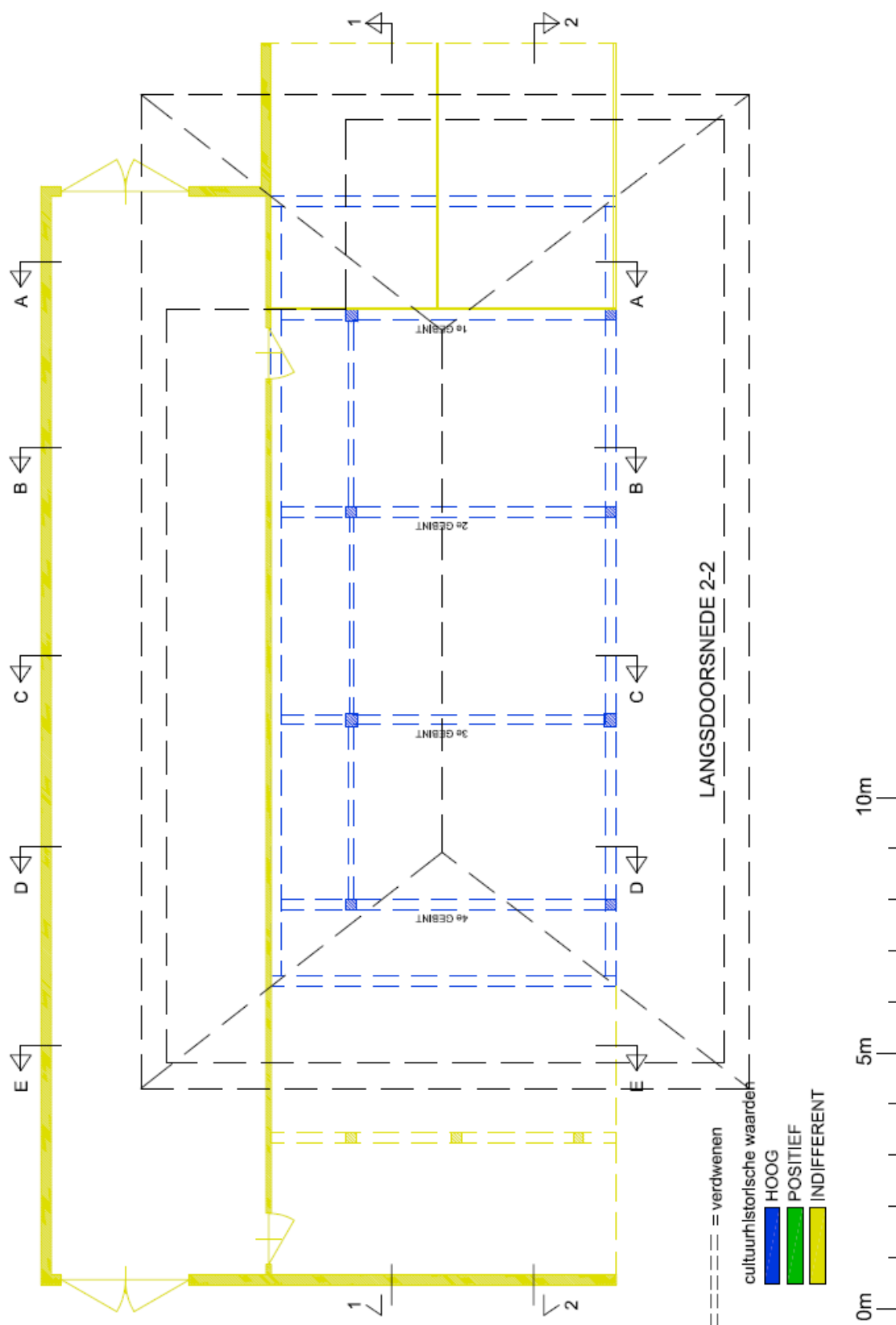
Koppelbalken

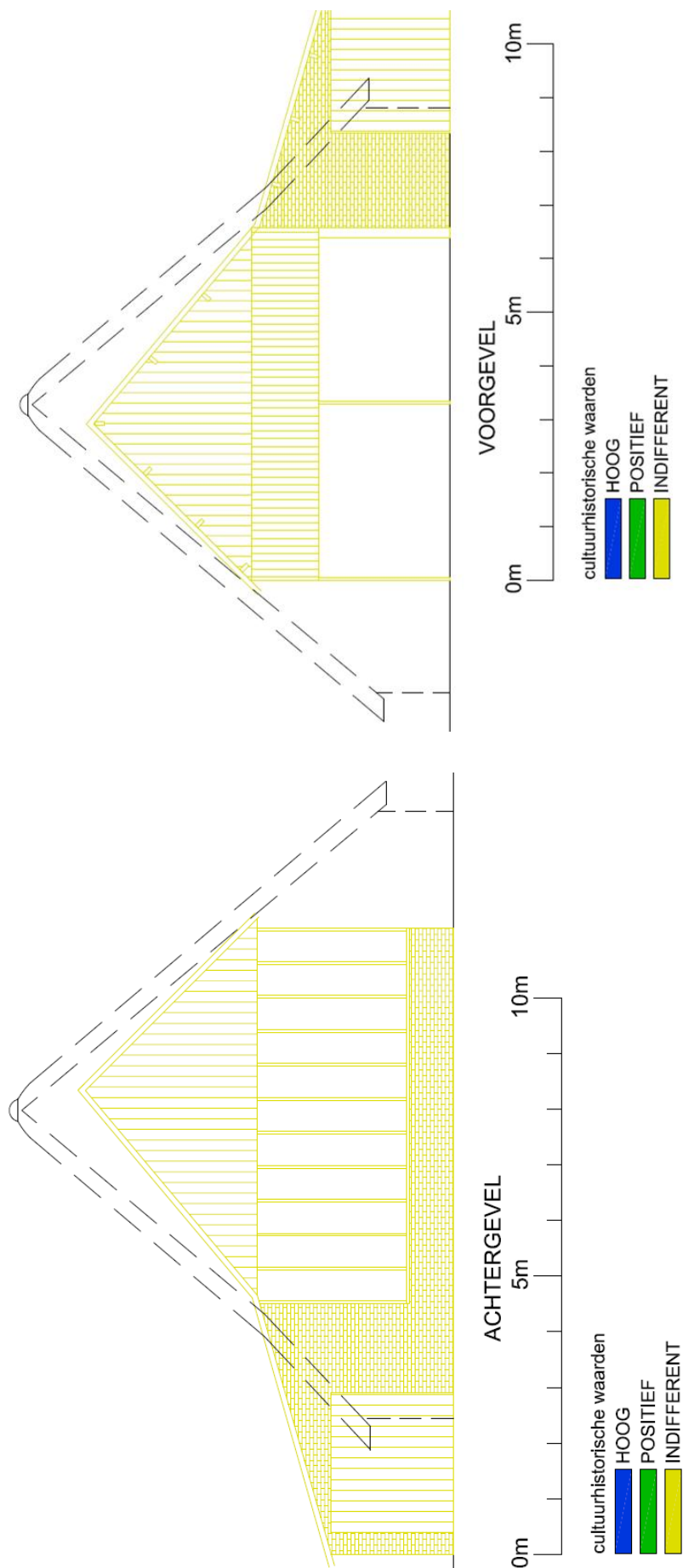
De koppelbalken tussen de gebintstijlen aan de deelszijde liggen op ongeveer 1.75m. hoogte. Alleen bij het eerste gebint heeft de koppelbalk een telmerk. Alle koppelbalken hebben schoren naar de stijlen.

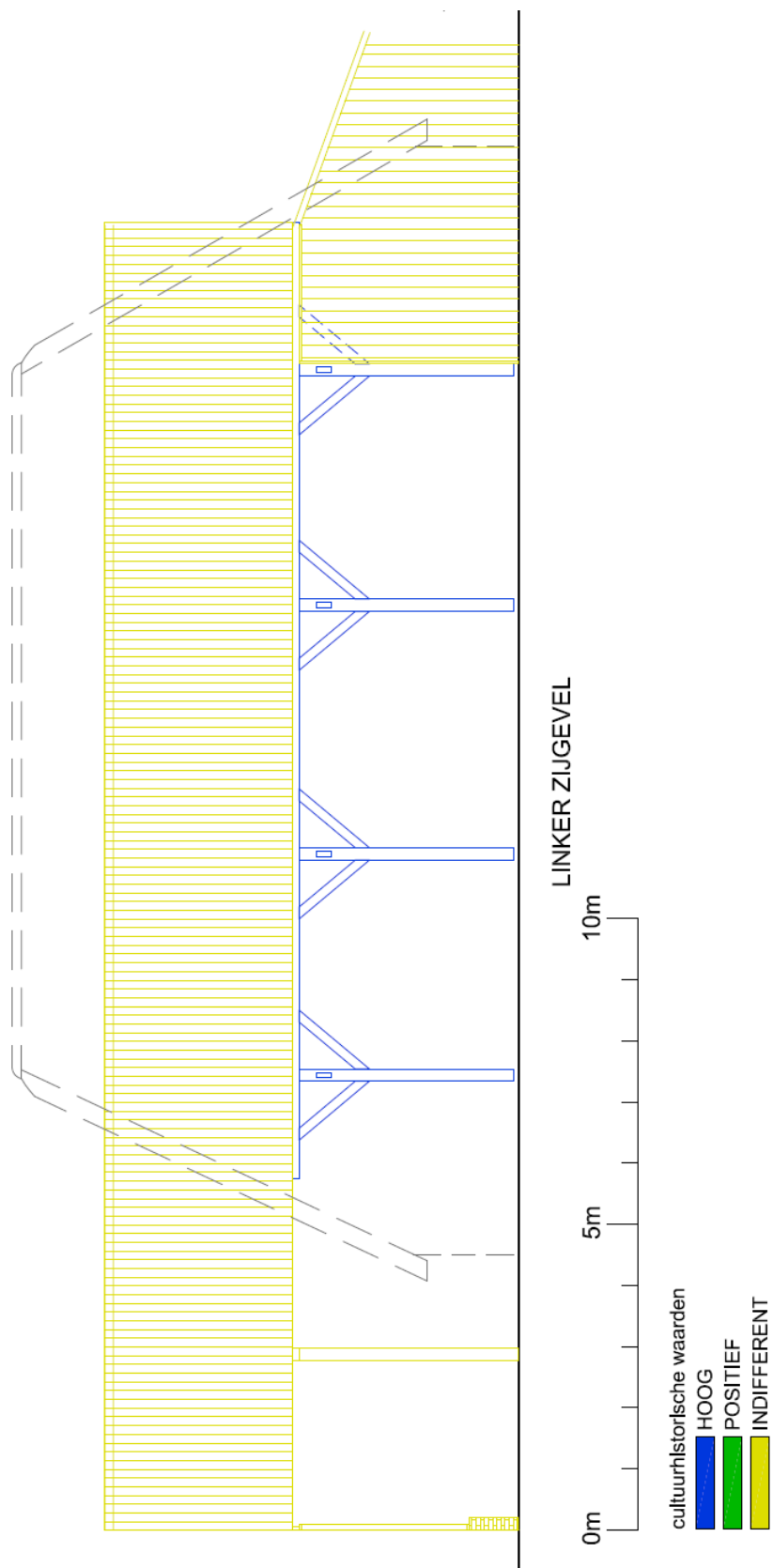

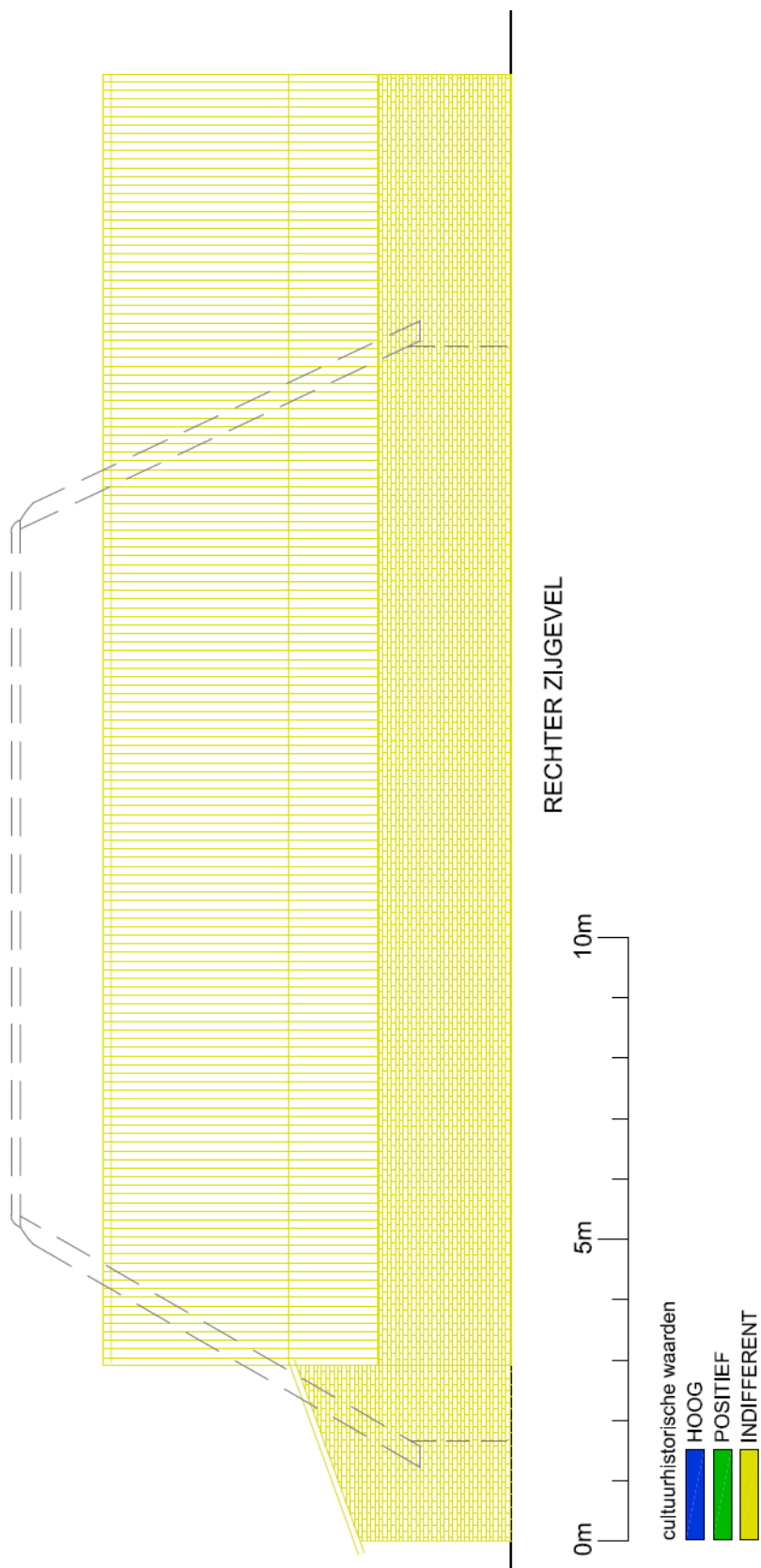
LANGSDOORSNEDE 1-1

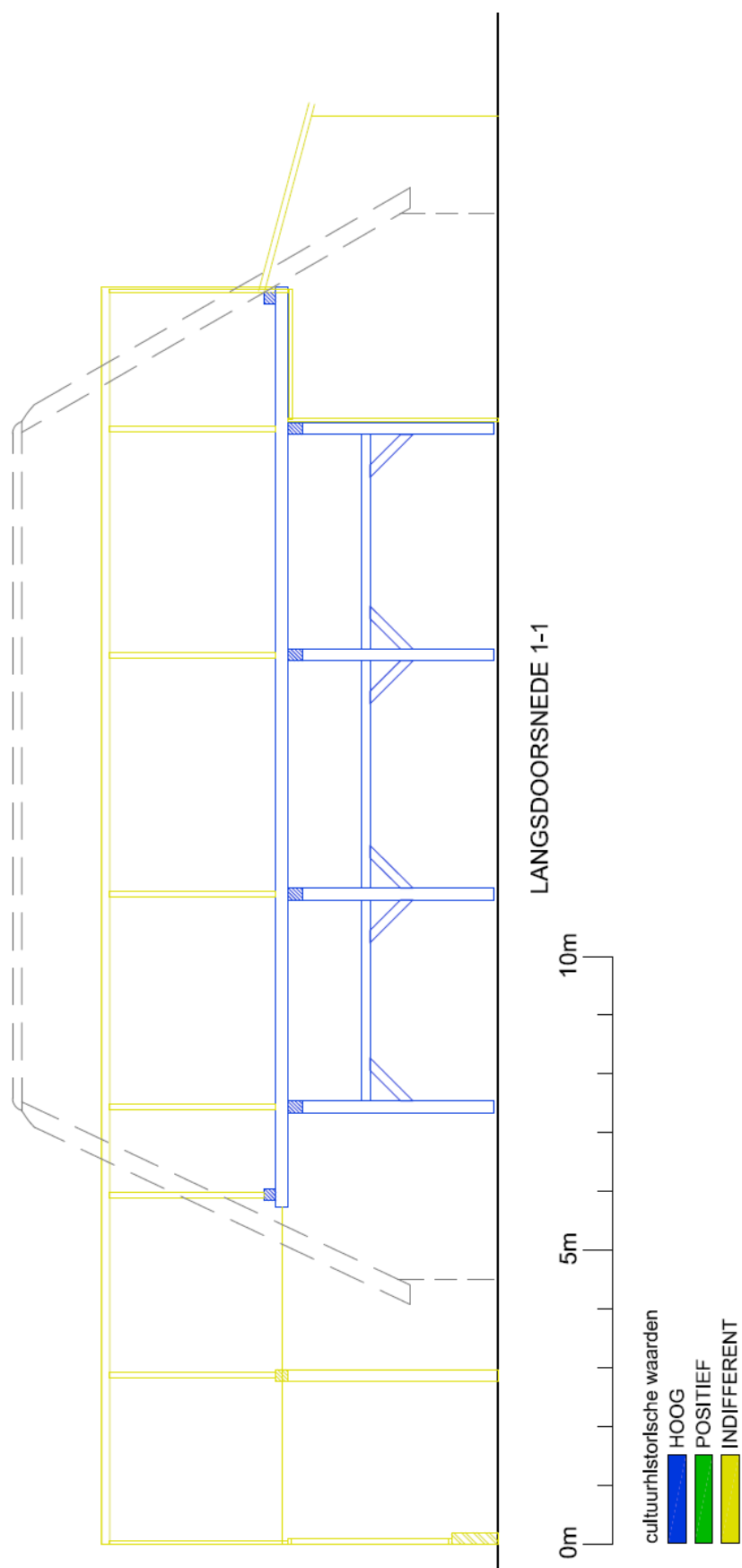
waardering

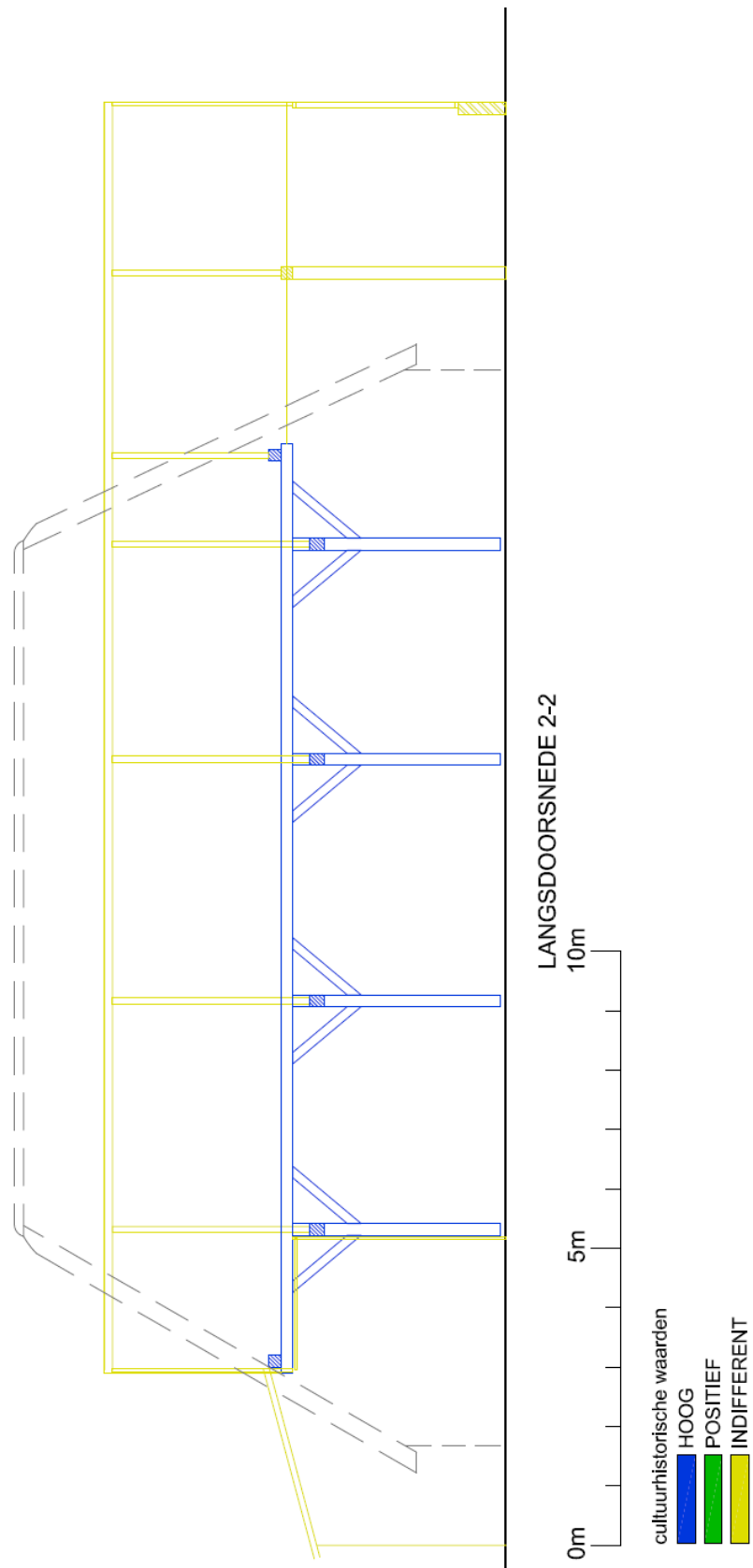

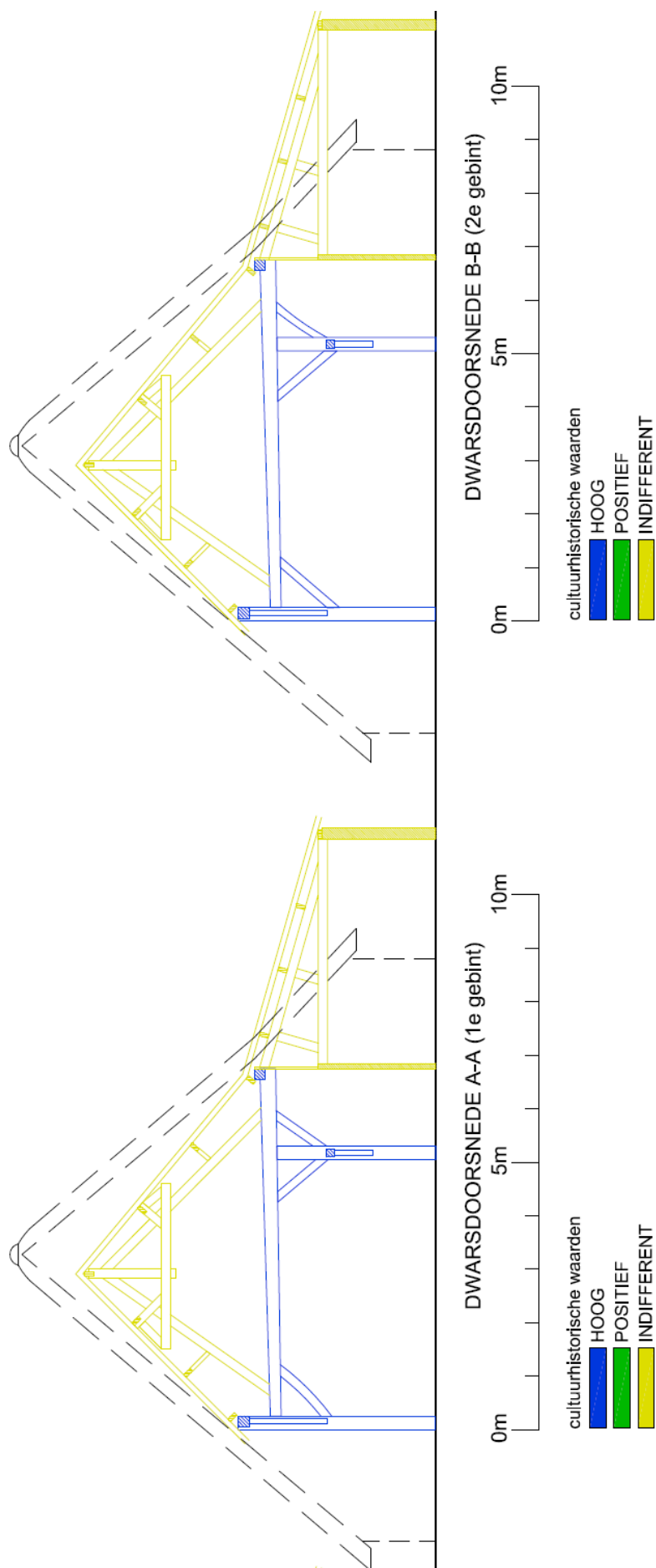

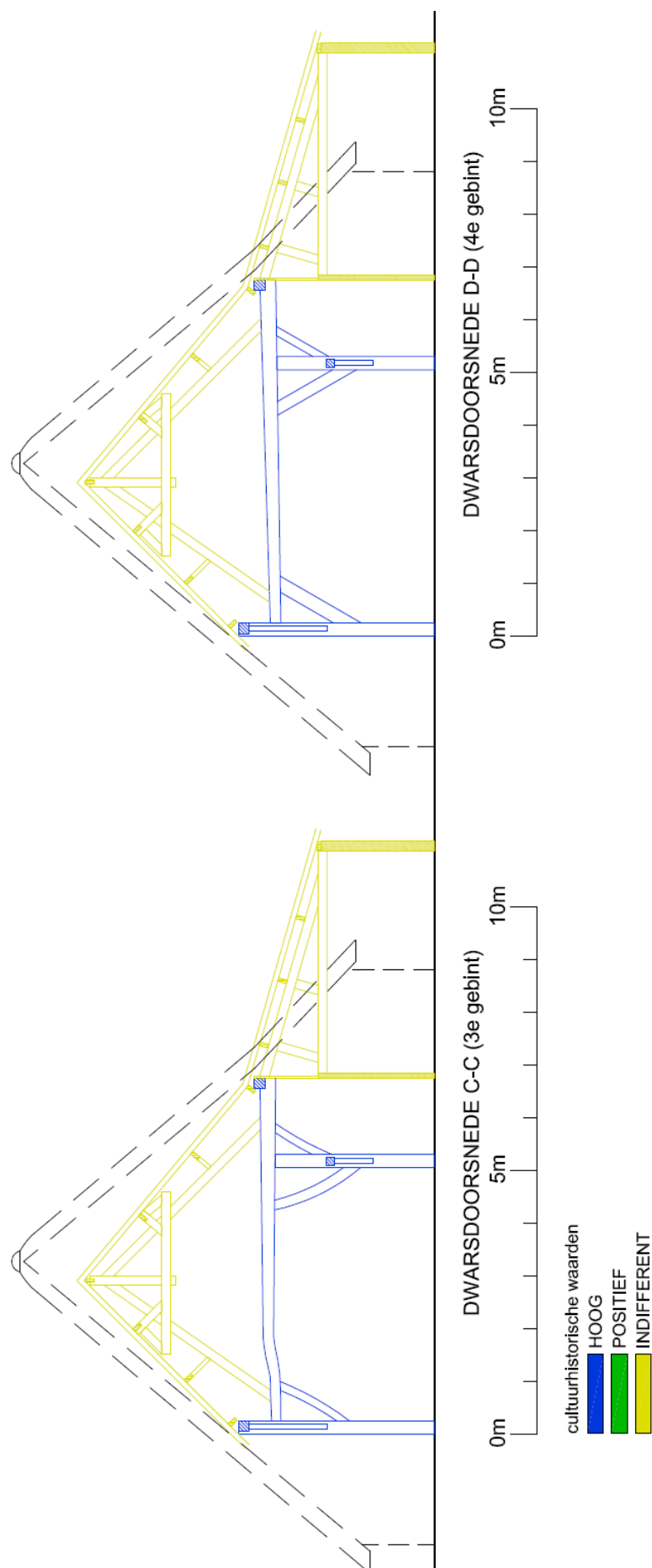

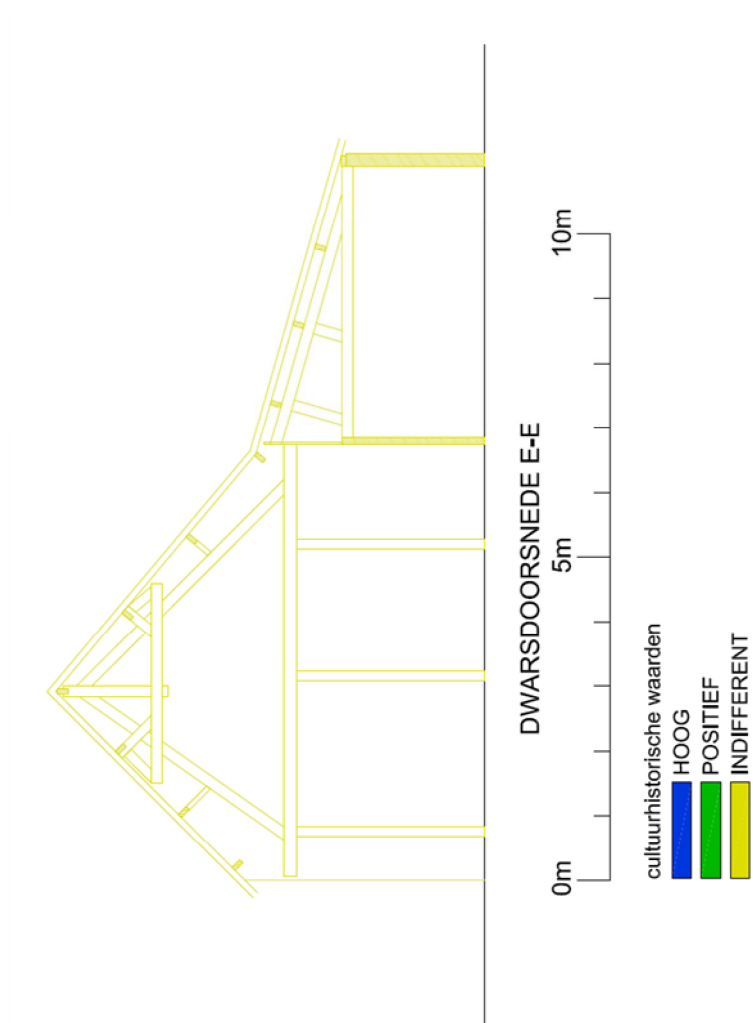

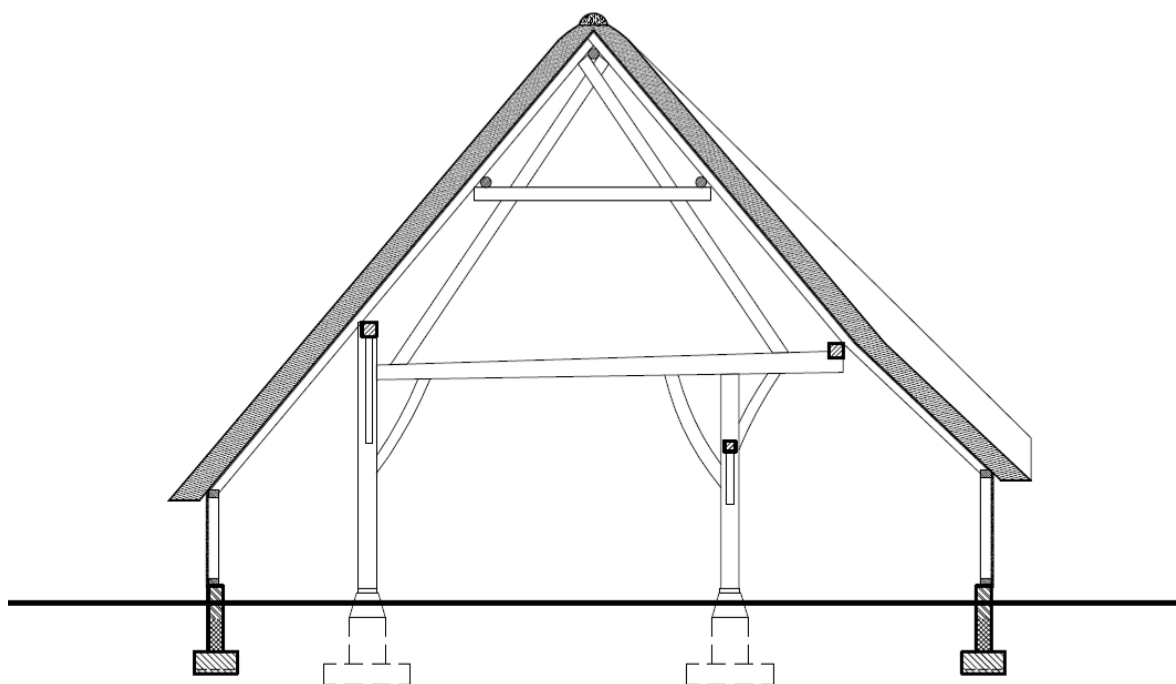

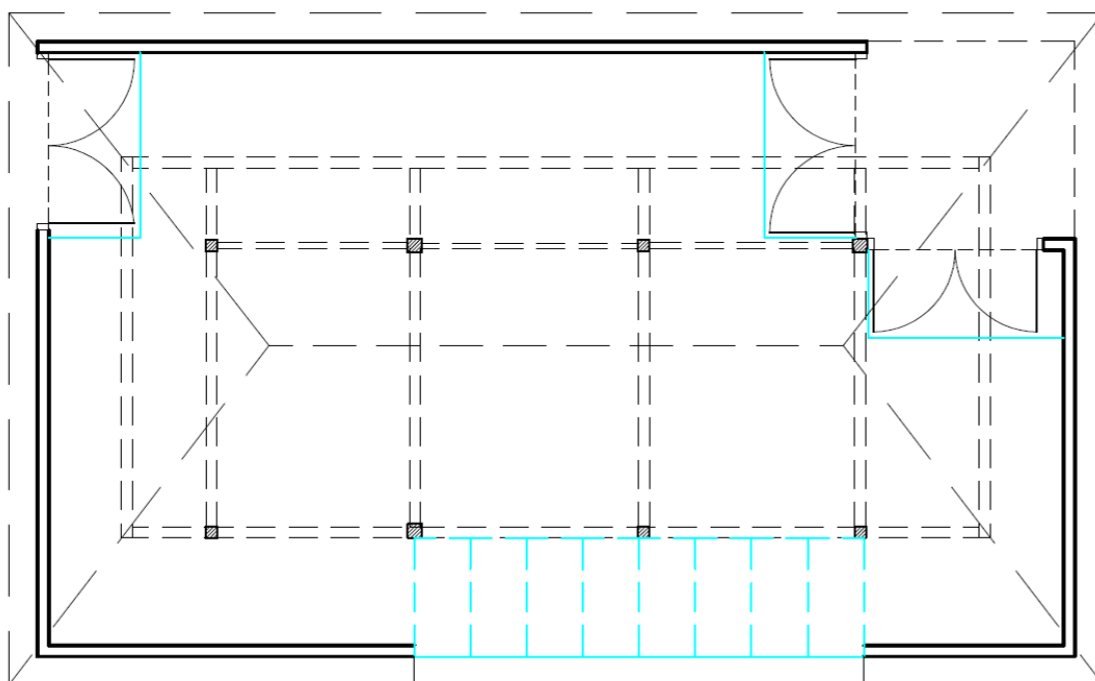
Gewenste nieuwe situatie / toekomstvisie

De wens van de heer en mevrouw van Pinxteren is om van de huidige schuur van alles te ontdoen wat geen cultuurhistorische waarde heeft, en dus enkel de gebinten te laten staan. Deze gebinten dienen dan gerestaureerd te worden, en hieromheen zou weer een Vlaamse schuur opgebouwd moeten worden, van een type zoals dat in Udenhout-Tilburg voor komt, en zoals deze Vlaamse schuur er naar alle waarschijnlijkheid uitgezien moet hebben. Zowel het uiterlijk als het innerlijk moet een goede reconstructie worden van een Vlaamse schuur, met dien verstande dat het geheel comfortzone moet worden, waarbij de gehele buitenschil subtiel en niet zichtbaar geïsoleerd gaat worden. Om de schuur in zijn geheel beleefbaar te houden als schuur, zou deze bestaan kunnen uit één grote ruimte, waarin enkele losstaande “dozen” ingeplaatst kunnen worden. In deze dozen bevinden zich dan de benodigde voorzieningen, zoals slaapkamers, badkamer, toilet, technische ruimte en dergelijke.

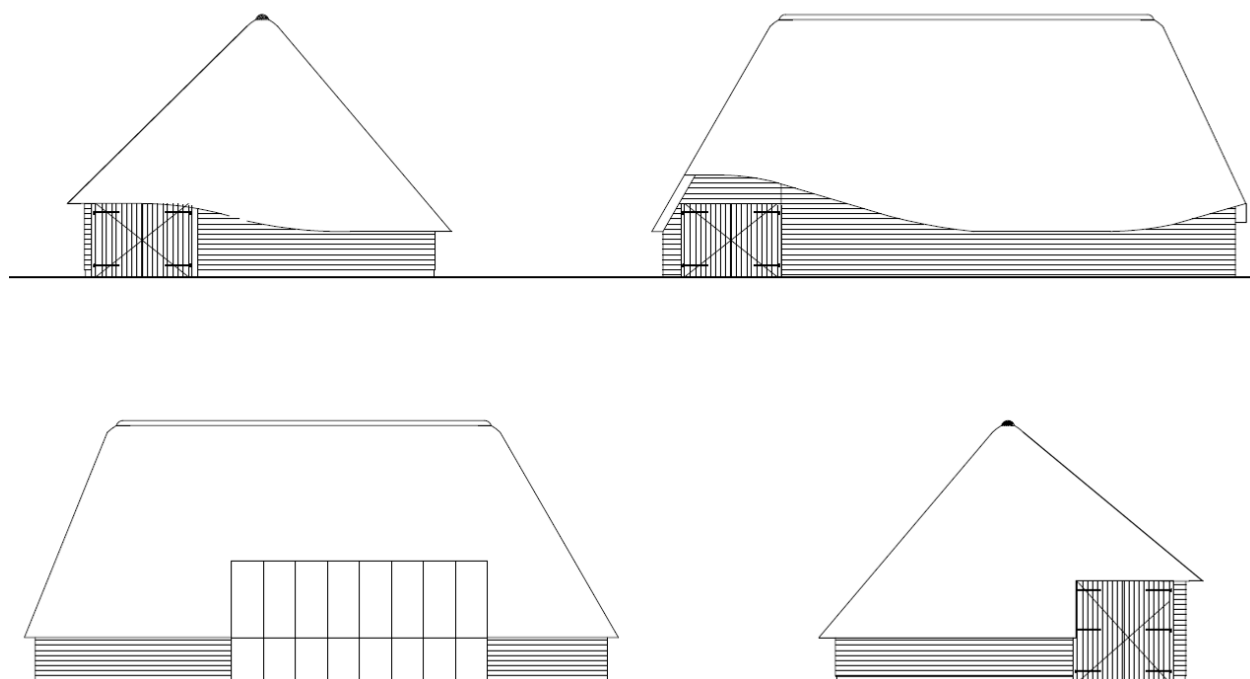
Alle deuren die oorspronkelijk in de Vlaamse schuur gezeten moeten hebben, worden teruggebracht. Hierachter komen terug liggende glazen puien, waardoor bij geopende stand van de deuren in lichttoetreding in de schuur voorzien wordt. Enkel aan de achterzijde zou een extra aanpassing moeten komen in de vorm van een glazen pui en door een gedeelte van het dak in glas uit te voeren. Hierdoor haalt men aan de achterzijde licht binnen, creëren we toegangen naar buiten en kan men van het prachtige uitzicht genieten.

Doorsnede van de nieuwe situatie met de vorm zoals deze oorspronkelijk geweest moet zijn. (isolatielagen nog niet ingetekend)

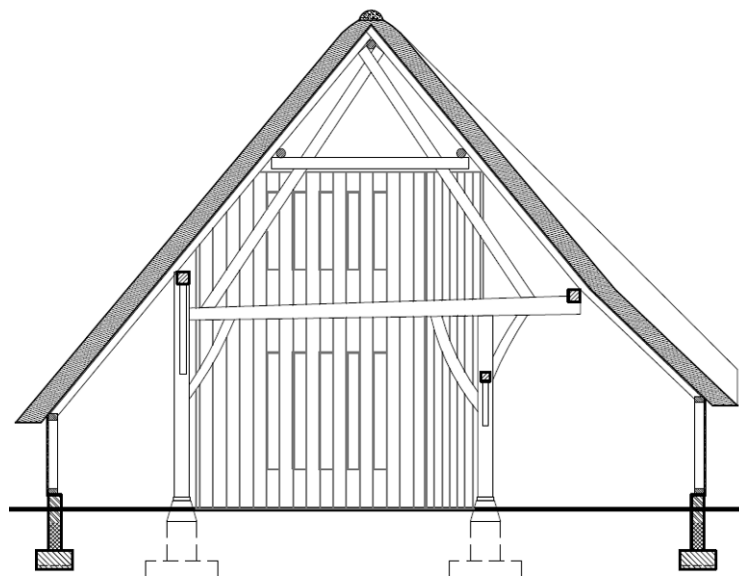
Plattegrond van de schuur zoals deze zou moeten worden, met in blauw ingetekend de locatie's van de glazen puin.

Gevelaanzichten van de schuur na reconstructie: achtereenvolgens: achtergevel (pad-zijde) – rechter zijgevel (straatzijde) – voorgevel (boerderijzijde) – linker zijgevel (veldzijde)

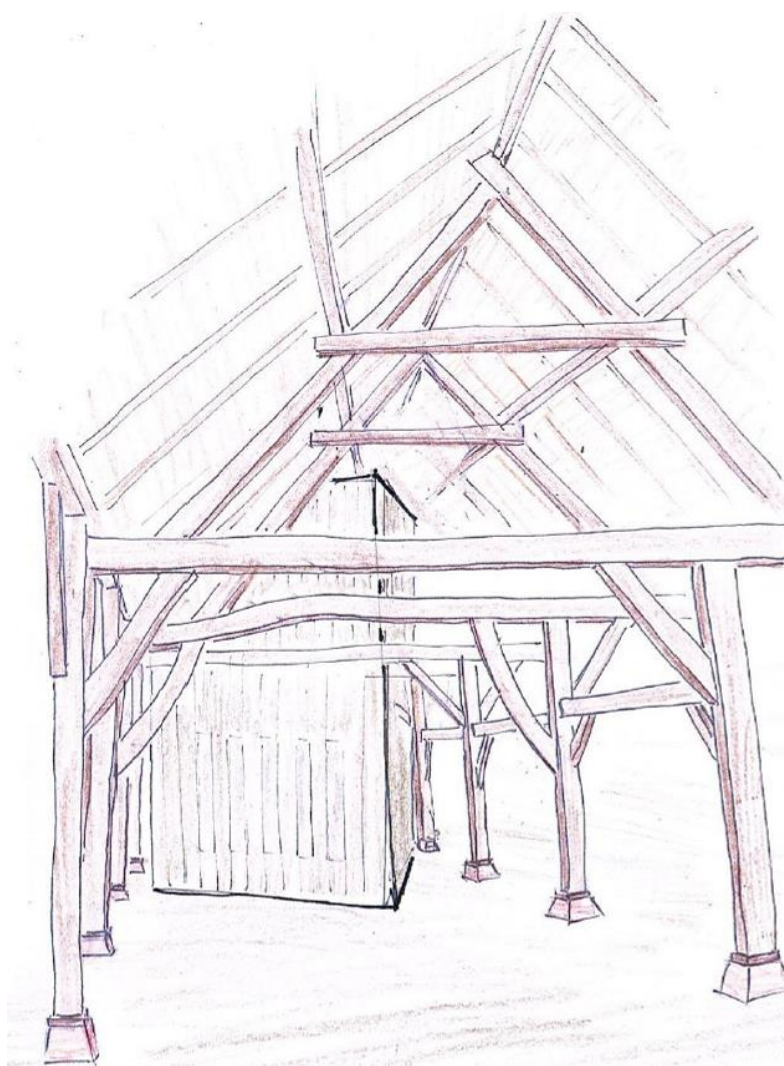

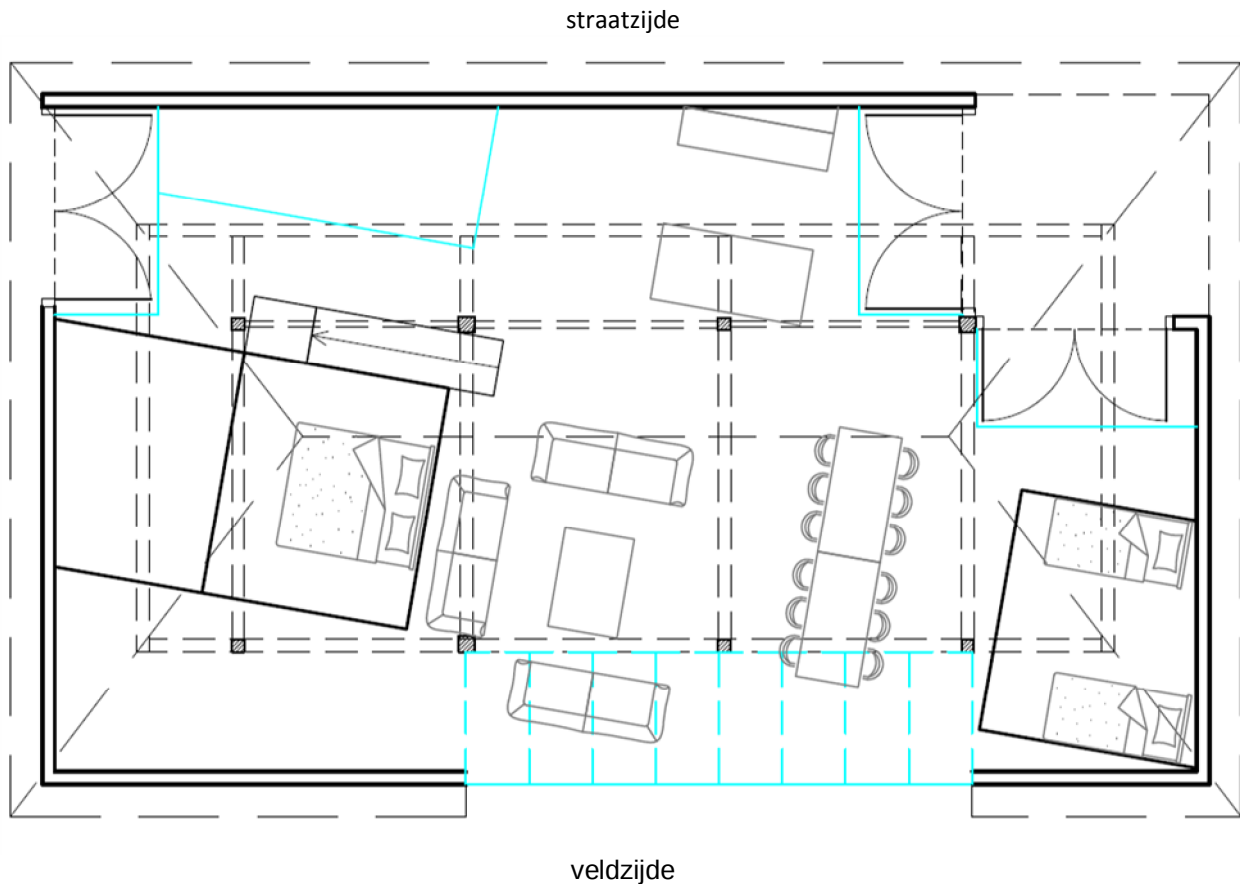
Sfeerimpressie van het beeld van de Vlaamse schuur dat we na realisatie voor ogen hebben met referentiebeelden.

Tekening boven: dwarsdoorsnede van de nieuwe situatie met hierin het referentiebeeld van de losstaande "doos" met hierin de benodigde functies.

Tekening onder: schets van de constructie van de schuur met hierin de los geplaatste doos.

Vlaamse schuur met voorstelbare indeling.

Het plan komt op de volgende punten neer:

- Gehele schuur slopen behoudens de gebintconstructie
- Gebintconstructie restaureren
- Spanten en gordingen op deze gebinten plaatsen
- Kap aanbrengen met daksporen van rondhout, hierop planken, hierop isolatie, vervolgens riet
- Nieuwe wanden aanbrengen, houtwerk, zwart geschilderd, geïsoleerd
- Oorspronkelijke deuren herplaatsen, hierachter glazen puien
- Aan de achterzijde een glazen pui/lichtstraat aanbrengen
- Nieuwe geïsoleerde vloeren aanbrengen
- Binnen de schuur enkele dozen aanbrengen met hierin de benodigde functies

Conclusie

Het prachtige initiatief van de eigenaar om dit cultuurhistorisch waardevolle en volledig in originele staat zijnde gebint van de oude Vlaamse schuur te restaureren en de oorspronkelijke buitenschil weer terug te brengen, vormt een unieke kans om een authentiek ensemble van een Udenhoutse langgevelboerderij in combinatie met een Udenhoutse Vlaamse schuur met al zijn waardevolle kenmerken weer in het straatbeeld tot leven te brengen.

Zowel cultuurhistorisch als landschappelijk gezien zal dit de historische waarde van het oude bebouwingslint dat thans Loonse Molenstraat heet versterken.

SCHAMP
Bouwkundig advies
Advies ruraal erfgoed

Jan Berendweg 2

5764 PK De Rips

T 0493 - 380355

M 06 - 57579908

E info@schamp-bouwkundigadvies.nl

I www.schamp-bouwkundigadvies.nl

Op werkzaamheden van Schamp Bouwkundig Advies is DNR 2011 van toepassing

Bouwhistorische verkenning met waardestelling en aanbevelingen Vlaamse schuur Loon op Zand 14-01-2016